

VENDIM
Nr. 81, datë 2.7.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	kryetare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahimimi,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Asim Vokshi,	anëtar;
Sonila Bejtja,	anëtare,

me sekretare Farisja Idrizaj, në datën 2.7.2026 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 32 (E) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Evis Berberi, përfaqësuar nga avokatët Elda Zotaj dhe Gentjan Rumano, me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA

Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar, përfaqësuar nga prokurori Dritan Prençi.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 370, datë 30.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 194 (87-2024-282), datë 10.10.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2025-159, datë 30.1.2025, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, me të cilët vazhdon masa e sigurimit “Arresti në burg”, të parashikuar nga neni 238 i Kodit të Procedurës Penale, të caktuar ndaj shtetasit Evis Berberi me anë të vendimeve nr. 21, datë 13.3.2025 dhe nr. 27, datë 16.3.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, miratuar me vendimin nr. 16, datë 25.4.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 3, 4, 5, 15, 17, 18, 27, 29, 31, 32, 38, 42, 42, 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 5, 6, 7, 10, 14 dhe 18 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 27, 32 dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Sonila Bejtja, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit Evis Berberi (*kërkuesi*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së Posaçme Kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Prokuroria e Posaçme, pas referimit të Byrosë Kombëtare të Hetimit (*BKH*), në datën 29.9.2023, ka regjistruar procedimin penal nr. 214/2023 për veprën penale “Shkelja e barazisë

së pjesëmarrësve në tendera apo ankande publike”, të parashikuar nga neni 258 i Kodit Penal (KP), pa regjistruar emrin e ndonjë personi nën hetim. Në vijim, në datën 5.3.2024, në regjistrin e njoftimit të veprave penale, Prokuroria e Posaçme ka regjistruar edhe veprat penale “Korrupsioni aktiv i personave që ushtrojnë funksione publike”, të kryer në bashkëpunim, “Korrupsioni pasiv i personave që ushtrojnë funksione publike” dhe “Pastrimi i produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale”, të kryer në bashkëpunim, të parashikuara nga nenet 244 e 25, 259 dhe 287/2 të KP-së. Për këto dy të fundit në regjister është shënuar edhe emri i kërkuesit, si person i dyshuar për kryerjen e tyre.

2. Konkretisht, nga Prokuroria e Posaçme, bazuar në provat e grumbulluara gjatë hetimit, është ngritur dyshimi se kërkuesi, gjatë kohës së ushtrimit të detyrës së drejtuesit të Agjencisë së Eficiencës së Energjisë (AEE) dhe, më pas, të drejtorit të përgjithshëm të Autoritetit Rrugor Shqiptar (ARRSH), ka kërkuar, ka pranuar dhe ka marrë në mënyrë të tërthortë nga një shoqëri tregtare (shoqëria “N”) përfitime të parregullta monetare, nëpërmjet një shoqërie tjetër tregtare të kontrolluar prej tij (shoqëria “D”). Marrja e përfitimeve të parregullta ka ndodhur pas fitimit prej shoqërisë “N” të procedurave të prokurimit publik të zhvilluara nga autoritetet publike kontraktore, titullar i të cilave ka qenë kërkuesi, të cilit, më pas, i kanë kaluar vlerat monetare përmes transaksioneve të kësaj shoqërie me shoqërinë “D”, të zotëruar nga ai indirekt. Në vijim, vlerat monetare të përfituara në mënyrë të parregullt janë investuar për blerjen e pasurive të paluajtshme në emër të shoqërisë “D”, të cilat përbëjnë edhe produkte të veprës penale.

3. Në lidhje me këtë, sipas Prokurorisë së Posaçme, ka dyshime të bazuara në prova se gjatë kryerjes së detyrave publike në fjalë kërkuesi ka përdorur dhe vazhdon të përdorë dy shoqëritë tregtare për të përfituar në mënyrë të paligjshme interesa financiarë prej tyre përmes shtetasit V.B., i cili është në marrëdhënie shoqërore me të dhe shërben si lidhje mes tij dhe shoqërive tregtare në fjalë. Këto shoqëri janë krijuar nga shtetasi V.B., në gusht dhe në tetor 2017 dhe kërkuesi, në regjistrat tatimorë, shfaqet si i punësuar në to, në periudha të ndryshme. Ndërsa për shoqërinë “N” shtetasi V.B. ka vijuar të jetë ortak i vetëm dhe administrator, për shoqërinë “D”, sipas të dhënave të regjistrit tregtar, kuotat e saj, në datën 7.9.2018, i janë shitur kërkuesit për çmimin 100.000 lekë. Në datën 31.1.2019 kërkuesi ia ka shitur kuotat e kësaj shoqërie shtetasit B.B., në marrëdhënie shoqërore me bashkëshorten e tij, për çmimin 500.000 euro, kurse në datën 23.12.2021, kjo e fundit ia ka shitur ato shtetasit V.B. për çmimin 200.000.000 lekë. Dy muaj më pas, në datën 21.2.2022, kuotat e shoqërisë i janë shitur shtetasit E.L. për të njëjtin çmim dhe, pak më shumë se një muaj më pas, në datën 29.3.2022, ato i janë rishitur sërish shtetasit V.B. për çmimin zero lekë. Të gjitha këto transaksione, sipas Prokurorisë së Posaçme, janë fiktive, me qëllim për të mbuluar faktin e zotërimit nga kërkuesi të kësaj shoqërie, si dhe përfitimin nga ai, përmes kësaj shoqërie, të përfitimeve të parregullta dhe ligjërimit e tyre.

4. Kështu, sipas Prokurorisë së Posaçme, gjatë kohës kur kërkuesi ka ushtruar detyrën e drejtuesit të AEE-së, në vitet 2019-2021, shoqëria “N” ka deklaruar fatura tatimore shitjeje, duke përfituar nga AEE-ja të ardhura në shumën 85,756,654 lekë. Po kështu, gjatë kësaj periudhe, në vitin 2020, kjo shoqëri është shpallur fituese në tre procedura prokurimi publik të zhvilluara nga AEE-ja, për një vlerë totale 137,400,000 lekë, pa TVSH. Ndërkohë, gjatë kohës kur kërkuesi ka ushtruar detyrën e drejtorit të përgjithshëm të ARRSH-së, gjatë viteve 2021 dhe 2022, shoqëria “N” është shpallur fituese në tri procedura prokurimi publik të zhvilluara nga ARRSH-ja, për vlerën totale 101,811,343.88 lekë, pa TVSH. Nga ana tjetër, gjatë kësaj periudhe, deri në datën 4.12.2023, referuar të dhënave të regjistrave tatimorë, ka rezultuar se shoqëria “D” ka deklaruar fatura tatimore shitjeje në drejtim të shoqërisë “N.” në vlerën totale 223,480,476 lekë, si dhe fatura tatimore për blerjen nga shoqëria “N” në vlerën totale 7,655,000 lekë.

5. Po kështu, nga të dhënat e dokumenteve bankare për shoqërinë “D” të drejtë veprimi në llogaritë bankare ka pasur edhe kërkuesi, i cili ka kryer veprime edhe gjatë kohës kur formalisht nuk kishte lidhje me këtë shoqëri. Gjithashtu, për shoqërinë “N” ka pasur të drejtë për të kryer veprime në llogarinë e saj bankare edhe motra e kërkuesit. Ka rezultuar gjithashtu se shoqëria

“D” ka bërë disa pagesa për faturat telefonike për numrin celular në përdorim të kërkuesit. Nga përmbajtja e telefonave celularë të sekuestruar personave ndaj të cilëve zhvillohen hetime, përfshirë edhe kërkuesin, kanë rezultuar komunikime për procedura prokurimi publik dhe veprime bankare mes shtetasve V.B., V.L. dhe B.B., por edhe mes shtetasve V.B. dhe V.L. me kërkuesin. Së fundmi, ka rezultuar se dy shoqëritë në fjalë janë bashkëpronare në pesë pasuri të paluajtshme të ndodhura në Tiranë.

6. Pas kërkesës së Prokurorisë së Posaçme të datës 7.3.2024, Gjykata e Posaçme e Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*), me vendimin nr. 21, datë 13.3.2024, ndër të tjera, ka vendosur pranimin e saj, duke caktuar ndaj kërkuesit masën e sigurimit personal “Arresti në burg”. Kjo masë sigurimi personal është ekzekutuar po në datën 13.3.2024, ora 21:30.

7. Në datën 14.3.2024 Prokuroria e Posaçme ka kërkuar verifikimin e kushteve të zbatimit të masës së sigurimit personal edhe ndaj kërkuesit në zbatim të nenit 248 të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*). GJKKO-ja e Shkallës së Parë me vendimin nr. 27, datë 16.3.2024, ndër të tjera, ka vendosur vazhdimin e zbatimit të masës së sigurimit personal “Arresti në burg” të dhënë ndaj kërkuesit me vendimin nr. 21, datë 13.3.2024 të GJKKO-së së Shkallës së Parë. Pas ankimit edhe të kërkuesit, Gjykata e Posaçme e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*), me vendimin nr. 16, datë 25.4.2024, ka vendosur miratimin e vendimeve nr. 21, datë 13.3.2024 dhe nr. 27, datë 16.3.2024 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, për sa është disponuar për kërkuesin. Ky i fundit ka ushtruar rekurs dhe Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, me vendimin nr. 00-2024-1690, datë 17.10.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetimin se nuk përmbante asnjë nga shkaqet e parashikuara nga neni 432 i KPP-së. Ky proces gjyqësor është bërë objekt kontrolli nga Gjykata Kushtetuese (*Gjykata*), e cila, me vendimin nr. 40, datë 23.3.2026, ka vendosur rrëzimin e kërkesës.

8. Ndërkohë në datën 30.7.2024, pas 4 muajve nga caktimi i masës së sigurimit personal “Arresti në burg”, kërkuesi i është drejtuar GJKKO-së së Shkallës së Parë me kërkesë për dhënie informacioni në lidhje me hetimet e kryera për çështjen penale në ngarkim të tij, për procedimin penal nr. 214/2023, si dhe zëvendësimin e masës së sigurimit “Arresti në burg” me një masë sigurimi më të lehtë për shkak të rrethanave familjare dhe gjendjes shëndetësore të bashkëshortes, pasi është në pamundësi për të ushtruar të drejtat dhe detyrat ndaj fëmijëve.

9. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 370, datë 30.7.2024, ka vendosur: “Vazhdimin e masës së sigurimit “Arresti në burg”, të parashikuar nga neni 238 i KPP-së, të caktuar ndaj kërkuesit me vendimin nr. 21, datë 13.3.2024 të GJKKO-së të Shkallës së Parë, të miratuar me vendimin nr. 16, datë 25.4.2024 të GJKKO-së së Apelit.”. Sipas asaj gjykate, edhe pse kërkuesi ka kërkuar dhënie informacioni nga Prokuroria e Posaçme, bazuar në nenin 246, pika 6, të KPP-së, në thelb, kërkesa e tij është fokusuar te zëvendësimi i masës së sigurimit, për shkak të gjendjes shëndetësore të bashkëshortes së tij. GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka arsyetuar se nga informacioni me shkrim dhe nga aktet e paraqitura nga organi i akuzës nuk rezulton se ka ndryshuar ndonjë rrethanë në favor të kërkuesit, çka do të sillte dhe zëvendësimin e masës së sigurimit “Arresti në burg”, por vazhdon të ekzistojë dyshimi i arsyeshëm në lidhje me veprat penale në ngarkim të tij, i cili mbetet i pranishëm si në fazën fillestare të caktimit të asaj mase.

10. Po sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, edhe pas 4 muajve nga caktimi i masës së sigurimit, mbetet i pranishëm, ashtu si në momentin fillestar, rreziku ose frika e cenimit të marrjes ose të vërtetësisë së provave nga qenia e tij e lirë, apo me një masë më të butë, duke rrezikuar mbledhjen tërësore të provave dhe vërtetësinë e tyre, në kushtet kur procedimi penal është kompleks dhe provat janë ende të padokumentuara e në proces mbledhjeje. Në vlerësimin e GJKKO-së së Shkallës së Parë, vazhdon të jetë rreziku i ikjes së kërkuesit, si dhe rreziku/frika e përsëritjes së sjelljes së tij në kundërshtim me ligjin, duke vlerësuar gjithashtu se nevojat e sigurimit edhe në këtë moment ose stad të ecurisë së hetimeve paraprake janë në të njëjtin nivel me momentin e caktimit të masës së sigurimit “Arresti në burg”.

11. Lidhur me pretendimin e kërkuesit që ka të bëjë me rrethanat dhe situatën familjare, GJKKO-ja e Shkallës së Parë e ka konsideruar të paaftë për të influencuar rëndësinë e nevojave të sigurimit, për sa kohë që në kriteret e veçanta përjashtuese të aplikimit të masës së sigurimit “Arresti në burg”, nuk parashikohet situata e veçantë familjare dhe situata e referuar nga kërkuesi nuk përfshihet në asnjë nga rastet që parashikon neni 230, pika 2, i KPP-së. Në këtë drejtim, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka arsyetuar se rrethanat e paraqitura nga kërkuesi nuk rezultojnë të jenë të tilla që të përligjin zëvendësimin e masës së sigurimit në kuptim të nenit 260, pika 2, të KPP-së.

12. Për ankimin e kërkuesit, GJKKO-ja e Apelit, me vendimin nr. 194 (87-2024-282), datë 10.10.2024, ka vendosur miratimin e vendimit nr. 370, datë 30.7.2024 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, duke vlerësuar se masa e sigurimit “Arresti në burg” ndaj kërkuesit është aktuale dhe e domosdoshme për të përmbushur nevojat e sigurimit. Sipas GJKKO-së së Apelit, elementet provuese të marra nga organi procedues tregojnë qëndrueshmërinë e masës së sigurimit të caktuar ndaj të hetuarit dhe, bazuar në provat e paraqitura nga organi i akuzës, dyshimi i arsyeshëm ndaj tij jo vetëm nuk është zbehur, por vijon të jetë i pranishëm dhe aktual, duke e përforcuar më tej atë (dyshimin e arsyeshëm) dhe nuk rezulton që të jenë zbutur nevojat e sigurimit. Për këtë arsye, sipas GJKKO-së së Apelit, masa e sigurimit “Arresti në burg” është më e përshtatshmeja.

13. Po sipas GJKKO-së së Apelit, është aktuale ekzistenca e shkaqeve të rëndësishme që vënë në rrezik qoftë marrjen e provave të tjera, qoftë vërtetësinë e tyre dhe çdo masë tjetër është e papërshtatshme për t’u vendosur ndaj të hetuarit, pasi rrezikshmëria e veprave penale që i atribuohet është e lartë dhe rrezikshmëria e autorit është e lartë. Në këtë kuptim, GJKKO-ja e Apelit ka arsyetuar se plotësohen kushtet e caktuara të nenit 228 të KPP-së, si dhe kriteret e përcaktuara nga neni 229 i KPP-së, pasi i hetuari dyshohet të ketë kryer vepra penale të cilësuar nga ligjvënësi si shumë të rënda.

14. Në vlerësimin e proporcionalitetit të masës së sigurimit, GJKKO-ja e Apelit ka arsyetuar se kërkuesi dyshohet se ka kryer veprat penale në bashkëpunim dhe që për sa i përket llojit të bashkëpunimit, nevojitet të zhvillohen hetime të thelluara për të konkluduar drejt në atribuimin e fakteve penale. Sipas GJKKO-së së Apelit, faktet e paligjshme të parashikuara nga nenet 259 dhe 287 të KP-së, për të cilat kërkuesi dyshohet, janë të konsiderueshme, sepse ato vepra penale kanë një rrezikshmëri të lartë shoqërore dhe bëhen akoma dhe më të rrezikshme nga prania e rrethanës bashkëpunuese, për përcaktimin e llojit të të cilit (bashkëpunimit) nevojiten hetime të thelluara nga organi procedues. Në këto kushte, GJKKO-ja e Apelit ka vlerësuar se kjo masë siguri është masa proporcionale më e përshtatshme me shkallën e nevojave të sigurimit, duke pasur parasysh natyrën dhe rëndësinë e faktit penal, sanksionit dhe të rrethanave rënduese që ekzistojnë së bashku me dyshimin për kryerjen e veprës penale atribuar të hetuarit.

15. Po kështu, GJKKO-ja e Apelit ka arsyetuar se masa e sigurimit “Arresti në burg” konsiderohet si më e përshtatshme për të mbrojtur nevojën paraprake, pasi ajo është në gjendje të shmangë rrezikun e ndotjes ose të marrjes së provave dhe çdo masë tjetër rezulton jo e përshtatshme ndaj nuk mund të urdhërohet të vendoset një masë siguri “më e butë”, sepse asnjë masë tjetër sigurore e ndryshme nga ajo e caktuar nuk është e aftë që të pengojë kontaktet me subjektet e tjera me të cilat mund të ketë bashkëpunuar kërkuesi. Ndërsa për kërkesën e kërkuesit për zëvendësimin e masës së sigurimit për shkak të gjendjes shëndetësore të bashkëshortes së tij, GJKKO-ja e Apelit ka arsyetuar se ajo është e pabazuar në ligj, pasi, bazuar në pikën 2 të nenit 230 të KPP-së, vazhdimësia e saj qëndron në raport me gjendjen shëndetësore veçanërisht të rëndë të vet personit që duhet t’i nënshtrohet masës së sigurimit.

16. Për rekursin e kërkuesit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2025-159, datë 30.1.2025, ka vendosur mospranimin e tij, pasi nuk përmbante asnjë nga shkaqet e parashikuara në nenin 432 të KPP-së. Sipas Kolegjit Penal, në praktikën e tij është mbajtur qëndrimi se jo çdo sëmundje e familjarëve të të arrestuarit mund të trajtohet si rast për mosaplikimin e masës së sigurimit “Arresti në burg”, ose për zëvendësimin e kësaj mase siguri me një masë tjetër më të butë, me përjashtim të rastit kur ndodhemi para një gjendjeje

“veçanërisht të rëndë shëndetësore” dhe “një rrethanë e tillë nuk mund të merret apriori duke u mbështetur në çfarëdo lloj pretendimi të palës kërkuese apo në akte shkresore të paraqitura prej saj”, pasi në një përfundim të tillë gjykata mund të arrijë vetëm nëpërmjet një akti ekspertimi mjeko-ligjor të caktuar sipas rregullave procedurale penale, në konkluzionet e të cilit duhet të përcaktohet qartë “gjendja veçanërisht e rëndë shëndetësore” e familjarëve, njëkohësisht dhe “domosdoshmëria e prezencës së personit nën hetim” për të përmbushur funksionet familjare.

17. Sipas Kolegjit Penal, nga shqyrtimi i vendimmarrjes së gjykatave të faktit, konstatohet se gjatë shqyrtimit të çështjes në gjykatën e shkallës së parë nuk është kërkuar kryerja e ndonjë akti ekspertimi mjeko-ligjor, ku të dokumentohet gjendja shëndetësore e bashkëshortes së rekursuesit në raport me aftësinë e saj për t’u kujdesur për fëmijët e mitur, por janë paraqitur akte ekspertimi të cilat janë kryer në rrugë private, ndërsa ligji procedural penal përcakton se gjatë hetimit paraprak akte/provat merren nga organi që procedon në këtë fazë (neni 151, pika 1, i KPP-së). Në këtë kuptim, Kolegji Penal ka arsyetuar se nga aktet e verifikuara nuk rezulton që gjendja shëndetësore e bashkëshortes së kërkuesit të jetë veçanërisht e rëndë ose që ajo është në pamundësi absolute për t’u kujdesur për fëmijët e mitur, duke mbështetur argumentet e gjykatave të faktit se kjo rrethanë nuk mund të jetë përcaktuese për ndryshimin e masës së sigurimit ndaj të hetuarit, kur kjo vihet në raport me faktin penal dhe me nevojat e sigurimit për vijimin e hetimit.

18. Po kështu, Kolegji Penal ka arsyetuar se pretendimet e kërkuesit se nuk ekzistojnë shkaqe që vënë në rrezik marrjen ose vërtetësinë e provave, apo se nuk ekziston rreziku i ikjes dhe i kryerjes të së njëjtës vepër penale, apo më të rëndë, janë marrë në shqyrtim nga gjykatat më të ulëta dhe arsyetimi i gjykatës së apelit në këtë drejtim është i mjaftueshëm referuar rrethanave të faktit dhe provave që mbështesin dyshimin se i hetuari mund të jetë i përfshirë në kryerjen e veprave penale që paraqesin rrezikshmëri. Në vlerësimin e Kolegjit Penal, arsyetimi i GJKKO-së së Apelit është i bazuar në fakte e në prova, duke dhënë arsytet se përse ndaj të hetuarit duhet të vijojë zbatimi i masës “Arresti në burg”, në përputhje me parimin e përshtatshmërisë dhe të proporcionalitetit.

19. Në datën 16.9.2025 (sipas shënimit të shërbimit postar) kërkuesi i është drejtuar Gjykata me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas nenit 27 të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 28.10.2025. Kolegji i Gjykatës, në datën 30.12.2025, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seance plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

20. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

20.1. *E drejta për liri personale*, e garantuar nga neni 27 i Kushtetutës, pasi Gjykata e Lartë nuk ka pranuar kërkesën për zëvendësimin e masës së sigurimit “Arresti në burg”, për shkak të kushteve veçanërisht të rënda, duke dhënë një vendim pa një analizë të mjaftueshme ligjore të nevojshmërisë dhe të proporcionalitetit të saj. Gjykata e Lartë, në kundërshtim me ligjin, me praktikën gjyqësore, me jurisprudencën kushtetuese dhe atë të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*GJEDNJ*) ka pranuar arsyetimin e gjykatës së apelit për rrëzimin e kërkesës edhe pse ka pranuar rrethanën e trajtimit të çështjes për shkak të kushteve veçanërisht të rënda të familjes. Masa e sigurimit personal “Arresti në burg” e caktuar ndaj kërkuesit, në kushtet aktuale familjare, për shkak të gjendjes shëndetësore dhe psikologjike të bashkëshortes së tij nuk është e përshtatshme dhe proporcionale me nevojat e sigurimit. Kushtet familjare, konkretisht ato që kanë të bëjnë me shëndetin e bashkëshortes, gjendjen e pamundësisë për t’u kujdesur plotësisht për fëmijët, gjendjes së rënduar psikologjike të tyre, krijojnë premisat për mundësinë e zëvendësimit të masës së sigurimit personal “Arresti në burg”. Në rastin konkret, gjykatat nuk kanë arsyetuar në mënyrë konkrete dhe të individualizuar, por kanë dhënë vetëm

një arsyetim teorik. Arsyetimi i gjykatave është tërësisht i kufizuar pa marrë në konsideratë interesin më të lartë, që është ai i jetës, i shëndetit fizik dhe psikologjik.

20.2. *Parimi i barazisë përpara ligjit në drejtim të mbajtjes së standardeve të dyfishta të gjykimit nga Gjykata e Lartë*, pasi vendimi i asaj gjykate përmban arsyetim të ndryshëm nga çështje të ngjashme, për sa i përket rëndimit të pozitës procedurale të kërkuesit në vështrim të hetimeve paraprake, duke mos respektuar shkaqet e ankimit dhe duke gjykuar me standard të dyfishtë rekursin e tij. Gjykata e Lartë nuk i ka kushtuar vëmendjen e duhur shkaqeve të paraqitura, analizës së tyre, bazës ligjore dhe ka konkluduar më pas në vendimmarrjen e saj në kundërshtim me ligjin procedural dhe me Kushtetutën. Vendimi i Gjykatës së Lartë që ka miratuar vendimin e GJKKO-së së Apelit duhet të konsiderohet si arbitrar ose me standard të dyfishtë arsyetimi në çështje të ngjashme.

20.3. *Standardi i arsyetimit të vendimit gjyqësor në drejtim të parimit të proporcionalitetit*, pasi gjykatat e posaçme nuk kanë arsyetuar mjaftueshëm për vlerësimin e masave të tjera të sigurimit të vlerësuar si masa më të buta, por kanë arsyetuar vetëm në mënyrë teorike për rrezikun e ikjes dhe ndikimit të provave. Në rastin konkret, për sa kohë konstatohet mungesë në vlerësimin e elementit të nevojës për kufizimin e të drejtave dhe lirive të kërkuesit, në raport mbarëvajtjen e procedimit penal, çka është e detyrueshme sipas Kushtetutës dhe KPP-së, kjo përbën shkak të mjaftueshëm për të konstatuar cenimin e parimit të proporcionalitetit në caktimin e masës “Arresti në burg”. Mungesa e arsyetimit të nevojës në caktimin e masës së sigurimit të arrestit në burg, në kushtet kur arsyetimi i gjykatave ka përmbajtje vetëm teorike dhe aspak të mbështetur në bazën e provave të parashtruara nga prokuroria, tregon, ndër të tjera, mosvlerësimin e këtij aspekti kushtetues dhe ligjor nga ana e gjykatave në caktimin e masave të sigurimit personal. Për rrjedhojë, caktimi i kësaj mase ka cenuar, në aspektin substancial, të drejtën për proces të rregullt ligjor. Vendimet e gjykatave nuk kanë arsyetuar mjaftueshëm dhe nuk u kanë dhënë përgjigje shteruese pretendimeve të kërkuesit.

20.4. *Trajtimi degradues*, pasi gjykatat kanë rrëzuar *a priori* kërkesën, ankimin dhe rekursin, pa marrë dhe pa administruar një mendim të specializuar të mjekëve si ekspertë. Gjykata e Lartë në pjesën “arsyetuese” ka kundërshtuar vendimmarrjen e gjykatave të posaçme kur pranon që duhet të shqyrtohet kërkesa për zëvendësimin e masës së sigurimit personal për shkak të kushteve të rënda të familjes, por në anën tjetër ka arsyetuar se kërkesa për zëvendësim shqyrtohet vetëm në rastet nëse kushtet veçanërisht të rënda shëndetësore i ka personi nën hetim dhe jo familjarët e tij. Analiza e Gjykatës së Lartë për të përdorur si kriter veprat penale, për të cilat akuzohet kërkuesi, bie në kundërshtim me natyrën e nenit 3 të KEDNJ-së, i cili mbron një të drejtë absolute. Kërkuesit, duke mos iu ndryshuar masa e sigurimit, i janë rrezikuar shëndeti fizik dhe mendor i familjes, pasi në kushtet e burgimit, nuk mund t’i ofrohet kujdesi bashkëshortes, që ka dëmtime serioze të shëndetit, si dhe fëmijëve.

21. *Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme*, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

21.1. Pretendimet e kërkuesit për *cenimin e lirisë personale* janë të pabazuara, pasi nga gjykatat është respektuar kriteri kushtetues i dyshimit të arsyeshëm për justifikimin e kufizimit të asaj lirie, duke arsyetuar mjaftueshëm lidhur me kushtet e përcaktuara nga neni 228 i KPP-së. Po ashtu, edhe Gjykata e Lartë i ka shqyrtuar pretendimet e ngritura në rekurs nga kërkuesi sipas rregullimeve ligjore që normojnë shqyrtimin e rekursit, duke analizuar ligjshmërinë e vendimmarrjes së gjykatave më të ulëta dhe duke arsyetuar qëndrimin e saj. I pabazuar është dhe argumenti i kërkuesit se gjykatat nuk kanë marrë në konsideratë interesin më të lartë të jetës dhe shëndetit fizik e psikologjik, pasi gjykatat jo vetëm që kanë arsyetuar në drejtim të mospërmbushjes së kriterëve ligjore për një pretendim të tillë, por kanë arsyetuar edhe mbi provat e paraqitura nga kërkuesi në këtë drejtim.

21.2. I pabazuar është edhe pretendimi për *cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit*, pasi nga Gjykata e Lartë janë marrë në shqyrtim, janë analizuar dhe iu është dhënë përgjigje të gjitha pretendimeve të kërkuesit, brenda shkaqeve të rekursit. Po ashtu, rezulton se gjykatat kanë arsyetuar mjaftueshëm lidhur me legjitimitetin, përmbushjen e kriterëve ligjore të shkaqeve të

mjeteve të ankimit, fakteve të çështjes, si dhe përmbushjen ose jo të kriterëve ligjore për ndryshimin e masës së sigurimit, duke respektuar kështu edhe standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Në këtë kuptim, kërkuesit i është garantuar e drejta për proces të rregullt ligjor, e parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës.

21.3. Pretendimi i kërkuesit për cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor në drejtim të parimit të proporcionalitetit* është i pabazuar, pasi gjykatat në vendimet e tyre kanë dhënë arsyetim të plotë dhe të mjaftueshëm lidhur me ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm, bazuar në provat konkrete, si dhe mbi ekzistencën e shkaqeve ligjore për caktimin e masës së sigurimit, përfshirë rrezikun e cenimit të marrjes ose vërtetësisë së provave, po ashtu edhe rrezikun e largimit të tij, të vlerësuar këto në raport me rrethanat e faktit dhe personalitetit të tij. Gjykatat kanë arsyetuar edhe në lidhje me vlerësimin se asnjë masë sigurimi tjetër me e butë nuk do të ishte e përshtatshme për garantimin e mbarëvajtjes së procesit penal.

21.4. I pabazuar është edhe pretendimi për *trajtimin denigrues*, pasi referuar vendimit të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, gjendja shëndetësore e bashkëshortes së kërkuesit është marrë në shqyrtim nga ai kolegji, nga ku rezulton se është në ndjekje terapeutike, trajtohet me fizioterapi dhe se mënyra e mëtejshme e kurimit varet nga ecuria e gjendjes shëndetësore, duke rezultuar kështu se gjendja shëndetësore e saj nuk është “veçanërisht e rëndë” që të ndodhet në pamundësi absolute për t’u kujdesur për fëmijët e mitur. Sipas jurisprudencës së GJEDNJ-së, neni 3 i KEDNJ-së zbatohet vetëm nëse trajtimi i shtetit ndaj individit arrin një nivel minimal ashpërsie, i cili vlerësohet mbi bazën e pasojave fizike ose mendore që i shkaktohen vetë personit të ndaluar, ndërsa kërkuesi ka kërkuar zëvendësimin e masës për shkak të gjendjes shëndetësore të bashkëshortes së tij. Po ashtu, caktimi i ekspertit mjeko-ligjor nuk përbën detyrim për gjykatat, por varet nga nevoja për sqarimin e rrethanave që kanë rëndësi për vendimmarrjen. Gjykatat kanë shqyrtuar në mënyrë të plotë dhe të arsyetuar pretendimet e kërkuesit, duke balancuar interesat e dala nga rrethanat konkrete të çështjes, me interesin publik më të lartë, sikurse është garantimi i mbarëvajtjes së procesit penal.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

22. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

23. Duke pasur parasysh natyrën kumulative të kriterëve të legjitimitimit dhe jurisprudencën e saj, Gjykata vëren se kriteret *rationae personae*, *shterimi i mjeteve juridike*, në drejtim të aspektit formal, lidhur me natyrën e vendimeve gjyqësore të kundërshtuara dhe *ratione temporis* janë të përmbushura. Në lidhje me to nuk rezulton të ketë çështje që kërkojnë analizë të mëtejshme. Po ashtu, as subjekti i interesuar nuk ka ngritur ndonjë prapësim.

24. Për sa i përket kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në drejtim të aspektit substancial, lidhur me pretendimet e ngritura në ankimin kushtetues individual, Gjykata ka theksuar se ky kriter kërkon që pretendimet që parashtrohen përpara kësaj Gjykate të jenë paraqitur më parë në gjykatat e zakonshme, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 41, datë 26.3.2026; nr. 3, datë 15.1.2026; nr. 8, datë 19.3.2018, të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Në rastin në shqyrtim, Gjykata vëren se kërkuesi, ndër të tjera, ka pretenduar se është trajtuar *në mënyrë degraduese*, duke argumentuar, në thelb, se gjykatat kanë rrëzuar *a priori* kërkesën, ankimin dhe rekursin, pa marrë dhe administruar një mendim të specializuar të mjekëve, si ekspertë. Sipas kërkuesit, duke mos u ndryshuar masa e sigurimit me një masë më të butë, atij i është rrezikuar shëndeti fizik dhe mendor i familjes, pasi në kushtet e burgimit nuk mund t'i ofrohet kujdesi bashkëshortes, që ka dëmtime serioze të shëndetit, si dhe fëmijëve të tij. Në lidhje me këtë pretendim, referuar kërkesës dhe materialeve të ardhura me të, Gjykata konstaton se kërkuesi nuk e ka ngritur atë në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë. Për këtë arsye, Gjykata evidenton se ai nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në aspektin substancial për këtë pretendim, ndaj ai nuk mund të merret në shqyrtim. Për sa u takon pretendimeve të tjera, Gjykata konstaton se ai i ka shteruar mjetet juridike efektive për to.

26. Ndërsa në lidhje me legjitimin *ratione materiae*, Gjykata konstaton se kërkuesi, ndër të tjera, ka pretenduar cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit*, pasi, sipas tij, vendimi i Gjykatës së Lartë përmban arsyetim të ndryshëm nga çështje të ngjashme, por nuk ka paraqitur ndonjë argument konkret ose vendim të Gjykatës së Lartë që përmban këtë arsyetim të ndryshëm nga çështja e tij. Gjykata në jurisprudencën e saj, kur janë ngritur pretendime në lidhje me cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit për mënyrën sesi gjykatat kanë vendosur në raste të ngjashme, ka theksuar se vlerësimi kushtetues i mënyrës së zgjidhjes së çështjeve të ngjashme nga gjykatat e zakonshme bëhet rast pas rasti, duke iu referuar edhe rastit konkret. Fakti që gjykatat e zakonshme kanë vendosur ndryshe në një rast të ngjashëm, në vetvete nuk mund të justifikojë *a priori* pretendimet e individit, pasi mënyra e zgjidhjes së çështjes dhe e zbatimit të ligjit është e drejtë e çdo gjykatë, për sa kohë çdo çështje konkrete është specifike dhe ka individualitetin e saj, harmonizuar edhe me rrethanat, faktorë, motive ose prova gjyqësore, të cilat nuk mund të jenë të njëjta (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 17, datë 23.3.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Në vështrim të jurisprudencës kushtetuese së mësipërme, Gjykata çmon se jo vetëm argumentet e paraqitura nga kërkuesi në mbështetje të pretendimit për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit* janë të përgjithshme, po edhe Gjykata e Lartë në vendimmarrjen e saj nuk rezulton të ketë vendosur në mënyrë të ndryshme me ndonjë vendim unifikues a njëses të praktikës gjyqësore. Për rrjedhojë, fakti që Kolegji Penal i asaj gjykatë mund të ketë vendosur ndryshe në një rast të ngjashëm, nuk përbën argument që mund të mbështesë pretendimin për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor nga pikëpamja kushtetuese, ndaj ky pretendim i kërkuesit nuk mund të merret në shqyrtim.

28. Po në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae* në ankimin kushtetues individual, kërkuesi, ndër të tjera, i ka parashtruar pretendimet e tij në drejtim të cenimit të: i. lirisë personale në aspekt të mungesës së analizës së gjykatave për nevojshmërinë dhe proporcionalitetin e vazhdimit të masës së sigurimit personal "Arresti në burg", për shkak të kushteve familjare të tij; ii. së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të standardit të arsyesimit të vendimit gjyqësor.

29. Gjykata, në rastin e masave të sigurimit, ka pohuar se ajo i trajton pretendimet në drejtim të lirisë personale, si e drejtë substanciale, ndërsa pretendimet për proces të rregullt i trajton si aspekte procedurale të lirisë personale, duke u ndalur në aspekte të veçanta, për sa ato mund të ndikojnë drejtpërdrejt në të drejtën substanciale në vetvete (*shih vendimet nr. 41, datë 26.3.2026; nr. 81, datë 21.11.2024; nr. 29, datë 16.4.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Në këtë këndvështrim, Gjykata çmon të analizojë në themel pretendimet e tjera të kërkuesit për cenimin e lirisë personale, në raport me parimin e proporcionalitetit, lidhur me standardin e arsyesimit të vendimeve gjyqësore, për përshtatshmërinë e vazhdimit të masës së kufizimit të lirisë personale.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e lirisë personale, në raport me parimin e proporcionalitetit, lidhur me standardin e arsyesimit

31. Kërkuesi ka pretenduar se Gjykata e Lartë në vendimin e saj nuk ka bërë një analizë të mjaftueshme ligjore të nevojshmërisë dhe proporcionalitetit të vazhdimit të masës së sigurimit

“Arresti në burg” dhe nuk ka marrë parasysh kushtet veçanërisht të rënda të familjes së tij, konkretisht bashkëshortes. Sipas kërkesit, masa e sigurimit personal “Arresti në burg” e caktuar ndaj kërkesit, në kushtet aktuale familjare, për shkak të gjendjes shëndetësore dhe psikologjike të bashkëshortes së tij, nuk është e përshtatshme dhe proporcionale me nevojat e sigurimit dhe mbarëvajtjen e procedimit penal. Në këtë rast, sipas kërkesit, gjykatat nuk kanë arsyetuar në mënyrë konkrete dhe të individualizuar, por kanë dhënë vetëm një arsyetim teorik, pa marrë në konsideratë interesin më të lartë, që është ai i jetës, shëndetit fizik dhe psikologjik. Po ashtu, kërkesi ka pretenduar se gjykatat nuk kanë arsyetuar mjaftueshëm për vlerësimin e masave të tjera të sigurimit.

32. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, ka prapësuar duke argumentuar se nga gjykatat është respektuar kriteri kushtetues i dyshimit të arsyeshëm për justifikimin e kufizimit të lirisë, duke arsyetuar mjaftueshëm lidhur me kushtet e përcaktuara nga neni 228, i KPP-së. Po sipas subjektit të interesuar, gjykatat kanë marrë në konsideratë interesin më të lartë të jetës dhe shëndetit fizik e psikologjik, duke i arsyetuar vendimet e tyre në drejtim të mospërmbyshjes së kriterëve ligjore për një pretendim të tillë, dhe kanë arsyetuar edhe mbi provat e paraqitura nga kërkesi në këtë drejtim. Sipas Prokurorisë së Posaçme, gjykatat kanë dhënë arsyetim të plotë dhe të mjaftueshëm për ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm, bazuar në provat konkrete: ekzistencën e shkaqeve ligjore për caktimin e masës së sigurimit, përfshirë rrezikun e cenimit të marrjes ose vërtetësisë së provave; rrezikun e largimit të kërkesit, të vlerësuar këto në raport me rrethanat e faktit dhe personalitetit të tij; si dhe në lidhje me vlerësimin se asnjë masë siguri tjetër me e butë nuk do të ishte e përshtatshme për garantimin e mbarëvajtjes së procesit penal.

33. Neni 27, pika 1, i Kushtetutës parashikon se askujt nuk mund t’i hiqet liria, përveçse në rastet dhe sipas procedurave të parashikuara me ligj (*pika 1*) dhe se liria e personit nuk mund të kufizohet, përveçse në rastin kur ka dyshime të arsyeshme se ka kryer një vepër penale ose për të parandaluar kryerjen prej tij të veprës penale ose largimin e tij pas kryerjes së saj (*pika 2, shkronja “c”*). Në nenin 28 të Kushtetutës janë parashikuar garancitë procedurale në rastet e heqjes së lirisë, ku përfshihet edhe e drejta për t’iu drejtuar gjykatës dhe për të pasur një gjykim brenda një afati të arsyeshëm ose për t’u proceduar i lirë përkundrejt një garancie pasurore sipas ligjit.

34. Gjykata ka pohuar se kushtet, kriteret dhe procedurat gjyqësore për rivlerësimin dhe zëvendësimin e arrestit në burg janë drejtpërdrejt të lidhura me respektimin e lirisë së personit (*shih vendimet nr. 41, datë 26.3.2026; nr. 51, datë 18.10.2023; nr. 40, datë 18.7.2012, të Gjykatës Kushtetuese*). Masa e sigurimit personal mund dhe duhet të ndryshohet, duke u zëvendësuar me një më të lehtë ose më të rëndë, në varësi të ndryshimit të kushteve që ekzistojnë kur ajo është caktuar (*shih vendimet nr. 41, datë 26.3.2026; nr. 40, datë 14.5.2024; nr. 28, datë 23.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

35. Gjykata në jurisprudencën e saj, gjithashtu, ka pohuar se, në përputhje me nenin 27, pika 2, shkronja “c”, të Kushtetutës, caktimi i arrestit në burg kërkon ekzistencën e disa kushteve të përgjithshme dhe të veçanta, përfshirë ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova se individ i ka kryer një vepër penale (*neni 228 i KPP-së*), si dhe përmbushjen e disa kriterëve të veçanta (*neni 230 i KPP-së*). Vijimi i ekzistencës së dyshimit të arsyeshëm është një kusht *sine qua non* për vlefshmërinë edhe të vazhdimin të paraburgimit. Megjithatë ka një dallim të dukshëm midis situatës kur gjykatat shqyrtojnë për herë të parë, “menjëherë” pas arrestimit, nëse personi i dyshuar do të qëndrojë në paraburgim, me situatën kur pas një kohe të caktuar nevojitet vijimi i masës së arrestit. Në këtë rast të fundit, me kalimin e kohës, dyshimi i arsyeshëm i bazuar në prova nuk mjafton. Prandaj organet proceduese duhet të japin njëkohësisht arsye të qarta, relevante dhe të mjaftueshme për të justifikuar vijimin e paraburgimit, konform rrethanave individuale të secilit rast penal (*shih vendimet nr. 41, datë 26.3.2026; nr. 7, datë 28.1.2026; nr. 86, datë 30.12.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

36. Po në këtë këndvështrim, në lidhje me kohëzgjatjen e arrestit, Gjykata ka pohuar se çështja nëse një periudhë kohore e kaluar në paraburgim është e arsyeshme nuk mund të

vlerësohet në mënyrë abstrakte, por në bazë të fakteve të secilit rast dhe veçorive të tij specifike. Prandaj, vazhdimi i paraburgimit mund të justifikohet në një rast të caktuar vetëm nëse ka tregues specifikë të një kërkesë të vërtetë të interesit publik, e cila, pavarësisht nga prezumimi i pafajësisë, tejkalon rregullin e respektimit të lirisë individuale të përcaktuar në nenin 27 të Kushtetutës dhe nenin 5 të KEDNJ-së (*shih vendimet nr. 41, datë 26.3.2026; nr. 86, datë 30.12.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

37. Po ashtu, Gjykata ka theksuar se, në kuptim të nenit 28, pika 3, të Kushtetutës, në lidhje me nenin 27 të saj dhe nenin 5, paragrafi 3, të KEDNJ-së, kalimi i kohës në paraburgim përbën një faktor me rëndësi kushtetuese në kontrollin e vijimit të masës së sigurimit “Arresti në burg”. Megjithatë, ai në vetvete nuk sjell automatikisht zëvendësimin ose revokimin e masës, por rëndon barrën e organeve proceduese për të provuar se vijnë të ekzistojnë kushtet dhe nevojat e sigurimit që e justifikojnë vijimin e paraburgimit. Në këtë kuptim, prokuroria duhet të tregojë se ka vepruar me kujdesin e nevojshëm dhe pa vonesa të pajustificuara në kryerjen e veprimeve hetimore ose procedurale, ndërsa gjykata duhet të verifikojë, në mënyrë të pavarur dhe të individualizuar, jo vetëm vazhdimësinë e dyshimit të arsyeshëm, por edhe nëse arsyet e tjera të paraqitura për mbajtjen e personit në paraburgim mbeten konkrete, të rëndësishme, të mjaftueshme dhe të domosdoshme. Po ashtu, gjykata duhet të shqyrtojë nëse, me kalimin e kohës, nevojat e sigurimit që kanë përligjur fillimisht masën vazhdojnë të jenë reale dhe aktuale, si dhe nëse ato mund të garantohen nëpërmjet garancisë pasurore ose masave të tjera më të lehta të sigurimit. Kjo analizë duhet të zhvillohet në mënyrë të individualizuar, duke iu përgjigjur fakteve dhe rrethanave specifike të rastit konkret, pa e zhvendosur barrën te personi i paraburgosur për të provuar arsyet që justifikojnë lirimin e tij. Kjo nuk përjashton detyrimin e personit të paraburgosur që rrethanat që zbusin nevojat e sigurimit t’ua bëjë të ditura organeve proceduese në përputhje me nenin 260 të KPP-së (*shih vendimin nr. 41, datë 26.3.2026, të Gjykatës Kushtetuese*).

38. Gjykata konstaton se objekti i ankimit kushtetues individual lidhet në thelb me vendimet gjyqësore të cilat nuk kanë pranuar kërkesën për zëvendësimin e masës së sigurimit “Arresti në burg”, ndonëse kërkuar ka parashtruar që bashkëshortja e tij ishte në gjendje të rëndë shëndetësore. Prandaj, Gjykata, në vijim, do të analizojë nëse në rastin konkret gjykatat kanë arsyetuar mjaftueshëm në lidhje me vijimin e zbatimit të masës së sigurimit “Arresti në burg”, caktuar ndaj kërkuar, si dhe nëse është respektuar kriteri kushtetues i proporcionalitetit për justifikimin e saj.

39. Për sa më lart, Gjykata konstaton se GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vendosur vazhdimin e qëndrimit të kërkuar nën masën e sigurimit “Arresti në burg”. Sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, nevojat e sigurimit edhe në këtë moment ose stad të ecursisë së hetimeve paraprake janë në të njëjtin nivel me momentin e caktimit të masës së sigurimit “Arresti në burg”, pasi i. vazhdon të ekzistojë dyshimi i arsyeshëm në lidhje me veprat penale në ngarkim të tij; ii. edhe pse kanë kaluar 4 muaj nga caktimi i masës së sigurimit, ekziston rreziku ose frika e cenimit të marrjes apo vërtetësisë së provave nga qenia e tij e lirë ose me një masë më të butë; iii. ekziston rreziku i ikjes së kërkuar, si dhe frika se ai mund të kryejë sjellje të tjera në kundërshtim me ligjin. Lidhur me kërkesën e kërkuar për zëvendësimin e masës së sigurimit me një masë të butë, për shkak të gjendjes shëndetësore të bashkëshortes së tij, GJKKO-ja e Shkallës së Parë e ka konsideruar të paaftë për të influencuar rëndësinë e nevojave të sigurimit, për sa kohë që në kriteret e veçanta përjashtuese të aplikimit të masës së sigurimit “Arresti në burg” nuk parashikohet situata e veçantë familjare dhe situata e referuar nga kërkuar nuk përfshihet në asnjë nga rastet që parashikon neni 230, pika 2, i KPP-së (*shih paragrafin 9 të vendimit*).

40. Gjatë gjykimit pranë GJKKO-së së Shkallës së Parë, mbrojtësit e kërkuar në seancën e datës 30.7.2024 kanë paraqitur raportin mjeko-ligjor dhe atë psikologjik të bashkëshortes së kërkuar, të bërë në mënyrë private, si dhe i kanë kërkuar asaj gjykate caktimin e një eksperti për të kryer një akt ekspertimi tjetër. Në përfundim të seancës, GJKKO-ja e Shkallës së Parë i ka pranuar si të rregullta aktet e depozituara nga mbrojtja e kërkuar dhe ka konsideruar se

nuk është e nevojshme që të kryhet një akt ekspertimi mjeko-ligjor ose psikologjik tjetër (*shih procesverbalin e seancës gjyqësore të datës 30.7.2024*).

41. Ndërkohë, mbi ankimin e kërkuarit, GJKKO-ja e Apelit ka vendosur miratimin e vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë, duke vlerësuar se masa e sigurimit “Arresti në burg” është aktuale dhe e domosdoshme për të përmbushur nevojat e sigurimit, pasi dyshimi i arsyeshëm vijon të jetë i pranishëm e aktual, ndaj masa e sigurimit “Arresti në burg” është më e përshtatshme dhe çdo masë tjetër është e papërshtatshme për t’u vendosur ndaj tij. Sipas GJKKO-së së Apelit, vijon të jetë aktuale ekzistenca e shkaqeve të rëndësishme që vënë në rrezik marrjen e provave të tjera dhe vërtetësinë e tyre, si dhe nevojitet të zhvillohen hetime të thelluara në drejtim të fakteve penale për rrethanën e bashkëpunimit. Lidhur me kërkesën e kërkuarit për zëvendësimin e masës së sigurimit për shkak të gjendjes shëndetësore të bashkëshortes së tij, GJKKO-ja e Apelit ka vlerësuar se ajo është e pabazuar në ligj, pasi bazuar në pikën 2 të nenit 230 të KPP-së, vazhdimësia e saj qëndron në raport me gjendjen shëndetësore veçanërisht të rëndë të vet personit që duhet t’i nënshtrohet masës së sigurimit (*shih paragrafin 10 të vendimit*).

42. Mbi rekursin e kërkuarit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e tij, duke arsyetuar se nuk rezulton që gjendja shëndetësore e bashkëshortes së kërkuarit të jetë veçanërisht e rëndë ose që ajo është në pamundësi absolute për t’u kujdesur për fëmijët e mitur. Sipas Kolegjit Penal, gjatë shqyrtimit të çështjes pranë gjykatës së shkallës së parë nuk është kërkuar kryerja e ndonjë akti ekspertimi mjeko-ligjor, por janë paraqitur akte ekspertimi të cilat janë kryer në rrugë private. Po ashtu, Kolegji Penal e ka vlerësuar të drejtë dhe të mjaftueshëm arsyetimin e gjykatave më të ulëta për pretendimet e kërkuarit se nuk ekzistojnë shkaqe që vënë në rrezik marrjen ose vërtetësinë e provave apo se nuk ekziston rreziku i ikjes dhe i kryerjes të së njëjtës vepër penale ose më të rëndë, duke i vlerësuar ato në përputhje me parimin e përshtatshmërisë dhe të proporcionalitetit (*shih paragrafin 11 të vendimit*).

43. Në këndvështrim të sa më lart, në analizë të vendimmarrjes së gjykatave të posaçme dhe të Gjykatës së Lartë për informacionin e paraqitur nga Prokuroria e Posaçme, bazuar në kërkesën e kërkuarit, ku, në thelb, ai ka kërkuar zëvendësimin e masës së sigurimit “Arresti në burg” me një masë më të butë, për shkak të gjendjes shëndetësore të bashkëshortes së tij, Gjykata konstaton se ato (gjykatat) kanë analizuar se dyshimi i arsyeshëm vijonte të ekzistonte, pasi kishte arsye të qarta, relevante dhe të mjaftueshme për të justifikuar vijimin e qëndrimit të kërkuarit nën masën e sigurimit “Arresti në shtëpi” në përputhje me rrethanat individuale të tij. Në këtë rast, Gjykata vëren se gjykatat kanë arsyetuar edhe se Prokuroria e Posaçme ka vepruar me kujdesin e nevojshëm dhe pa vonesa të pajustificuara në kryerjen e veprimeve hetimore ose procedurale, si dhe kanë verifikuar arsyet e tjera (rreziku i ikjes dhe dëmtimi i provave), që sipas tyre mbeten konkrete, të rëndësishme, të mjaftueshme dhe të domosdoshme. Po ashtu, Gjykata evidenton se gjykatat e zakonshme kanë shqyrtuar dhe kanë vlerësuar se edhe pse kanë kaluar 4 muaj nga caktimi i masës së sigurimit “Arresti në burg”, nevojat e sigurimit që kanë përlligjur fillimisht atë masë vazhdojnë të jenë reale dhe aktuale dhe kjo analizë është zhvilluar në mënyrë të individualizuar prej tyre, duke iu përgjigjur fakteve dhe rrethanave specifike të rastit konkret, pa e zhvendosur barrën te personi i paraburgosur (kërkuari) për të provuar arsyet që justifikojnë lirimin e tij.

44. Në rastin konkret, për sa i përket pretendimit të kërkuarit për gjendjen shëndetësore të bashkëshortes, si shkak për zëvendësimin e masës së sigurimit personal të dhënë ndaj tij, Gjykata konstaton se gjykatat e posaçme, pasi e kanë marrë në shqyrtim atë, i kanë dhënë përgjigje të arsyetuar se, nga njëra anë, gjendja shëndetësore e bashkëshortes nuk ishte e tillë që të justifikonte një masë më të lehtë dhe, nga ana tjetër, se neni 230, pika 2, i KPP-së parashikon si shkak për mosvendosjen e masës së sigurimit “Arresti në burg” gjendjen shëndetësore të vet personit ndaj të cilit është caktuar masa. Në vlerësimin e Gjykatës, arsyetimi i gjykatave të posaçme në lidhje me këtë shkak të parashtruar nga kërkuari nuk është i tillë që të cenojë parimin e proporcionalitetit të ndërhyrjes në lirinë e tij personale për shkak të lënies në fuqi të masës së sigurimit “Arresti në burg”.

45. Për sa i takon gjykimin në Gjykatën e Lartë, Gjykata vëren se në vendimin e asaj gjykate ka një pasaktësi lidhur me faktin e paraqitjes nga kërkuesi, në gjykatat më të ulëta, të kërkesës për kryerjen e aktit të ekspertimit mjeko-ligjor për gjendjen e bashkëshortes së tij, çka, sipas asaj gjykate, nuk është kërkuar. Megjithatë, pavarësisht kësaj pasaktësie të konstatuar në vendimin e Gjykatës së Lartë, Gjykata evidenton se ajo nuk është e tillë që të sjellë pasoja në të drejtat substanciale të kërkuesit, konkretisht në lirinë personale dhe të drejtën për proces të rregullt në drejtim të arsyetimit të vendimit gjyqësor, për sa kohë prej asaj gjykate është arsyetuar mjaftueshëm për gjendjen shëndetësore të bashkëshortes së kërkuesit, duke e cilësuar atë si jo veçanërisht të rëndë, si dhe për ndikimin e saj në ndryshimin e masës së sigurimit në raport me faktin penal dhe me nevojat e sigurimit për vijimin e hetimit. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuesit janë të pabazuara.

46. Në përfundim, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuesit për cenimin e lirisë personale në drejtim të parimit të proporcionalitetit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk është i bazuar, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 2.7.2026.

Shpallur më 17.7.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sonila Bejtja, Asim Vokshi